

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 51.392/3
VAN 29 MEI 2012

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 14 mei 2012 door de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid’, heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Bij de artikelen 30 tot 32 van het decreet van 20 april 2012 ‘houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en natuur’ werd het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’ in die zin gewijzigd dat de gewestelijke entiteit¹ een voorstel om een geldsom te betalen kan doen aan de vermoedelijke pleger van een milieumisdrijf alvorens een alternatieve bestuurlijke boete op te leggen of aan de vermoedelijke pleger van een milieu-inbreuk alvorens een exclusieve bestuurlijke boete op te leggen.

Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 ‘tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid’, ter uitvoering van de nieuwe decretale regeling.

3. De rechtsgrond voor het ontworpen besluit wordt geboden door de artikelen 16.4.36, § 3, vijfde lid, en 16.4.41, § 2, vijfde lid, van het decreet van 5 april 1995. Die bepalingen zijn ruim genoeg geformuleerd om rechtsgrond te bieden voor alle aspecten van de ontworpen regeling, zodat geen beroep dient te worden gedaan op artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Gelet op hetgeen werd opgemerkt omtrent de rechtsgrond voor het ontworpen besluit, schrappe men het eerste lid van de aanhef en specificere men in het tweede lid ervan (dat

¹ De “gewestelijke entiteit” is “de entiteit van het Vlaams Ministerie van Leefmilieu, Natuur en Energie die de Vlaamse Regering aanwijst om de alternatieve bestuurlijke geldboete of de exclusieve bestuurlijke geldboete op te leggen” (artikel 16.1.2, 4°, van het decreet van 5 april 1995).

het eerste lid wordt) de verwijzing naar de rechtsgrond door te verwijzen naar de artikelen 16.4.36, § 3, *vijfde lid*, en 16.4.41, § 2, *vijfde lid*, van het decreet van 5 april 1995.

Artikel 2

5. Gevraagd naar hoe en op grond van welke criteria zal worden vastgesteld of een milieumisdrijf geen zware aantasting van het leefmilieu inhoudt, zoals bij het ontworpen artikel 75/2, eerste lid, wordt vereist, antwoordde de gemachtigde wat volgt:

“De typedossiers die de gewestelijke entiteit voor ogen heeft, mee op basis van haar kennis van de aard van de reeds ontvangen milieu-misdrijven, zijn degene die eerder maatschappelijke ergernis en lichte hinder (kunnen) veroorzaken dan wel dat ze een ernstige impact op het leefmilieu hebben;

Deze voorbeelden werden reeds (niet limitatief) opgelijst in de nota VR, zijnde:

- De sluikstort- en sluikstookdossiers (weliswaar enkel deze wa[a]rbij kleine hoeveelheden afval betrokken zijn)
- Zgn. visserijmisdrijven: het niet hebben van een visverlof/nachtvissen/vissen in paaitijd/vissen met verbodenmiddelen;
- Het niet aan de leiband houden van honden op jachtdomein of in een bos of natuureservaat;
- Schendingen van toegankelijkheidsreglementen in het bos (bvb. fietsen in het bos);
- Bepaalde gevallen van (zeer lichte) verontreiniging van oppervlaktewateren (bvb. reinigen van verfborstels in de rioolput)

Deze typeschendingen zijn niet te vergelijken met inrichtingen die zonder milieuvergunning exploiteren, of die emissies uitstoten in strijd met hun vergunning of sectorale normen.

Het is aan de gewestelijke entiteit om te oordelen of er al dan niet sprake is van een zware aantasting van het leefmilieu, en of een dossier in aanmerking komt voor een voorstel tot betaling van een geldsom. De gewestelijke entiteit is multidisciplinair samengesteld (juristen, wetenschappers, econoom, criminoloog) en kan deze beoordeling maken, net zoals ze die moet maken bij de beoordeling van de ernst van milieu-misdrijven in het kader van de ‘gewone’ boeteprocEDURE. Zij is hierbij gebonden door de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.”

Het verdient aanbeveling om deze uitleg weer te geven in een aan het te nemen besluit toe te voegen verslag aan de Vlaamse Regering.

Artikel 4

6. Luidens artikel 4 van het ontwerp treedt het te nemen besluit in werking op de dag van bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

Tenzij er een specifieke reden bestaat om af te wijken van de gangbare termijn van inwerkingtreding van reglementaire besluiten bepaald bij artikel 84, 2°, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (de tiende dag na die van hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad), dient te worden afgezien van de onmiddellijke inwerkingtreding teneinde elkeen een redelijke termijn te geven om kennis te nemen van de nieuwe regels. Artikel 4 van het ontwerp dient dan te worden weggelaten.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN,	
	J. VAN NIEUWENHOVE,	staatsraden,
	J. VELAERS,	assessor van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevrouw K. BAMS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

G. VERBERCKMOES

J. SMETS